

درس هفتم

درس هفتم

آمیخت اول ناچهاردهم سوره‌ی فوح را از نوار گوش کنید، همانا آن بخواهد و کلمات را شنید و دهد.

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

۱۱- آجل اللہ إذا جاءه لا يُؤاخذ
۱۲- لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
۱۳- قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ فُؤُسَيْ نَبِلًا وَنَهَارًا
۱۴- فَلَمْ يَرَدْهُمْ كَعَائِنَ إِلَّا فِرَازًا
۱۵- إِلَى كُلِّ مَا عَوْلَمْتُمْ بِخَفْرِ نَهَارٍ
۱۶- جَعَلْتُمُ أَصْبَاهَنَمْ فَمَ مَا زَيْهَنَمْ
۱۷- وَأَنْقَشَنَمْ بِسَاهَنَمْ
۱۸- وَأَنْسَرَوْ وَأَسْكَنَبَرَا وَأَسْكَنَبَرَا
۱۹- لَمْ إِنِّي دَعَغَلَهُمْ جَهَارًا
۲۰- لَمْ إِنِّي أَخْلَقَتُ لَهُمْ
۲۱- وَأَنْزَرَتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

۲۲- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۲۳- إِنَّا أَرْسَلْنَا لَنَا إِلَيْنَا فَوْهَمَر
۲۴- أَنَّ أَنْبَرَ فَوْهَمَك
۲۵- مِنْ فَيْلِ أَنْ تَأْبِيَهُمْ عَذَابَ أَئِمَّةٍ
۲۶- قَالَ سَلَوْمٌ إِنِّي لَكُمْ تَدْبِيرٌ مُبِينٌ
۲۷- أَنَّ اعْبُدُ وَاللَّهُ وَالْفَوْهَمَ وَأَطْبَعُونَ
۲۸- بِخَفْرِ لَكُمْ مِنْ مُنْوِيَّكُمْ
۲۹- وَلَمْ يُؤْخِرْكُمْ إِلَيَّ أَنْجَلَ شَسْكَى

روش تدریس و تمرین قرائت

تدریس، تمرین و ارزش‌یابی این درس نیز براساس روش کلی با «پیش قرائت، تمرین با نوار، رفع اشکالات جمعی، بازخوانی ترکیب‌های مشکل، فردخوانی، رفع اشکالات فردی و پاسخ‌گویی به پرسش‌ها» انجام می‌شود. رسیدگی به اشکالات قرائت دانش‌آموzan نیز با جلب توجه آنان به علامتی که درباره‌ی آن اشتباه کرده‌اند، مقایسه‌ی غلط با صحیح، تکرار جمله به صورت جمعی و فردی و در صورت نیاز نوشتمن ترکیب موردنظر روی تابلو، و بخش‌خوانی و شمرده‌خوانی دانش‌آموzan انجام می‌شود.

برای مطالعه دبیران

تذکرات خاص درس

- ۱- تأکید بر اتصال حرکت قبل از حروف ناخوانا به ساکن یا تشید و بیان کامل حروف مشدد در ترکیب‌های زیر: آن اَعْبُدُوا اللَّهُ وَ اَنْقُوهُ، وَاسْتَغْشَوَا، وَ اَصَرَّوَا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا، فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبِّكُمْ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ.
- ۲- توجه به ترکیب‌های همزه و شکل کوچک واو مدی در کلمه‌های يَأْتِيَهُمْ، يُؤَخِّرُكُمْ، لا يُؤَخِّرُ، عاذِنَهُمْ، إِنَّهُ.
- ۳- توجه به حالت وقف کلمه‌های قَوْمِهَـی، مُسَمَّـی.
- ۴- موارد ادغام و اخفاء که ممکن است مورد سؤال باشد: آنِدَرُ، مِنْ قَبْلِ، آنْ يَأْتِيَهُمْ، نَذِيرٌ مُبِينٌ، مِنْ دُنْوِبِكُمْ، أَجَلٌ مُسَمَّـی، لَيَلًا وَ نَهَارًا، بِامْوَالٍ وَ بَنَیَـنَـ.

انس با قرآن در خانه (قسمت الف)

قرائت آیه‌های درس برای اعضای خانواده، در صورت امکان تمرین با نوار آیات درس، و در صورت علاقه همکاری با افراد ضعیف و حفظ کردن بخشی آیات درس.

ارزش یابی قرائت

پرسشن آیات درس در جلسه‌ی بعد؛ هر دانشآموز ۳ تا ۴ سطر از آیه‌ها را می‌خواند و نمره می‌گیرد. به این ترتیب، هر ۷ نفر تقریباً یک بار آیات درس را می‌خوانند. برای افرادی که با صوت زیبا و شبیه نوار می‌خوانند یا در تقویت قرائت افراد هم‌گروه خود به طور مؤثر تلاش می‌کنند، برای هر مورد تا ۲ امتیاز تشویقی درنظر گرفت یا در صورت امکان، جوازیزی به آن‌ها اهدا کرد.

روش تدریس مفاهیم (کار در کلاس)

جدول ۱ (كلمات)

عیادت کنید	هشدار دهند	دغوت کردم	گناهان	زیبایی
ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف
۱	آن	نه	بهتر نمینم	۷
۲	آن	نه	نه	۸
۳	آن	نه	نه	۹
۴	آن	نه	نه	۱۰
۵	آن	نه	نه	۱۱
۶	آن	نه	نه	۱۲

این جدول را نیز مطابق آنچه در بخش کلیات گفته شد، دانشآموzan تکمیل می‌کنند و سپس با راهنمایی شما به تصحیح آن می‌پردازنند. برای تعمیق یادگیری، می‌توان از آشنایی دانشآموzan با هم‌خانواده‌ی کلمه‌ها استفاده کرد؛ مانند: «اعْبُدُوا» به معنای «عیادت کنید». همچنین، از معنای مشابه کلمات هم‌خانواده می‌توان بهره گرفت؛ مثلاً به کمک «أَنْذِرْ» به معنای «هشدار ده» می‌توان معنای «نذیر» یعنی «هشدار دهنده» را از میان چند کلمه‌ی داده شده تشخیص داد. در مورد این جدول به مطالب زیر توجه کنید.

۱- در این جدول چندین فعل آمده است. می‌دانیم در فعل، علاوه بر معنای اصلی (مصدر فعل) زمان و شخص (صیغه‌ی فعل) نیز لحاظ می‌شود؛ بنابراین، یادگیری فعل طولانی‌تر و پرنکته‌تر و درنتیجه، آموزش آن نیز مشکل‌تر است؛ مثلاً در فعل «يَأْتِي» به معنای «بیاید» یا «می‌آید»، علاوه بر معنای «آمدن» باید به زمان و شخص فعل هم توجه کرد تا این کلمه با «می‌آیند» یا «آمد» اشتباہ نشود. نکته‌ی مهم در این موارد، فهمیدن و به‌حاطر سپردن معنای صحیح فعل است. در این موقع، با شکل و ساخت زبان عربی کلمه کاری نداریم، و دانشآموز باید زمان و شخص هر فعل را با توجه به معنای آن در فارسی به روشنی بشناسد و به آن توجه کند. این موضوع که چرا فعل در زبان عربی به این شکل آمده است یا برای ساخت آن چه باید کرد، مربوط به درس عربی است.

۲- يَأْتِي : بیاید. يَأْتِي، فعل مضارع است و به نظر می‌رسد معنای آن «می‌آید» باشد. توجه کنید که فعل مضارع در فارسی به دو صورت اخباری و التزامی وجود دارد که اولی همراه با «می» و دومی بدون «می» است.

فعل «يَأْتِي» در این درس (آن يَأْتِي)، به صورت فعل التزامی یعنی بدون «می» ترجمه شده

است. این نکته در سایر دروس نیز مورد توجه قرار گرفته است. یعنی، اگر افعال مضارع فقط به صورت التزامی آمده باشند، بدون «می» و اگر فقط به صورت اخباری آمده باشند، با «می» معنا می‌شوند. بنابراین، هر کدام از معانی را که دانش‌آموزان مطرح کنند، صحیح است. البته دبیر باید در فرصت مناسب توضیح بیشتری بدهد.

جدول ۲ (ترکیب‌ها)

معنا	ترکیب	ردیف	معنا	ترکیب	ردیف
آن‌بُلَّـو اللَّـهـ	۱	آنـبـلـوـ فـوـنـتـكـ	۱	آنـبـلـوـ فـوـنـتـكـ	۱
نـقـبـلـكـمـ	۷	طـنـابـ أـبـهـ	۴	بـاـفـعـ	۶
بـنـقـبـكـمـ	۶	إـنـبـلـكـمـ	۳	نـقـبـلـكـمـ	۵
نـجـمـلـكـمـ جـنـاتـ	۵	نـجـمـلـكـمـ	۲	نـجـمـلـكـمـ آـنـهـارـاـ	۴
نـجـمـلـكـمـ آـنـهـارـاـ	۱۰	نـجـمـلـكـمـ آـنـهـارـاـ	۹		

- ۱- **آنـبـلـوـ قـوـمـكـ**: هشدار ده قومت را. اولاً، می‌گوییم «قومت» و نه «قوم تو»؛ زیرا شکل دوم در فارسی رایج و صحیح نیست و ثانیاً علامت مفعول (را) در آخر جمله لازم است.
 - ۲- **عـذـابـ أـلـيـمـ**: عذابی در دنایک. بهترین ترجمه برای واژه‌ی عذاب، خود آن است. در این ترکیب، چون «عذاب» «توین دارد (نکره است)، بهتر است به صورت «عذابی» معنا شود.
 - ۳- **يـاقـوـمـ**: ای قوم من. «قوم» که پس از حرف ندا (یا) آمده است، مُناداست. توجه کنید که در چنین حالتی، کسره‌ی آخر مُنادا (قُوم) اغلب مخفف ضمیر «ی» است؛ مانند یا رَبِّ (ای پروردگار من، پروردگار) که «یا رَبِّی» بوده است.
 - ۴- **أـبـدـلـوـ اللـهـ**: عبادت کنید خدا را.
 - ۵- **يـغـفـرـلـكـمـ**: می‌آمرزد برای شما
 - ۶- **مـنـ دـنـوـبـكـمـ**: از گناهاتتان
 - ۷- **يـجـعـلـ لـكـمـ جـنـاتـ**: قرار می‌دهد برای شما بهشت‌هایی را. «جنات» در اینجا بهتر است به صورت «بهشت‌هایی» معنا شود و نیز حرف «را» فراموش نگردد.
 - ۸- **يـجـعـلـ لـكـمـ آـنـهـارـاـ**: قرار می‌دهد برای شما رودهایی را.
- ترکیب‌های این درس برای تمرین معنا کردن اسم نکره (مانند عذاب، نذیر، جنات، آنها) و همچنین آوردن «را» بعد از مفعول (مانند اللہ، جنات، آنها) بسیار مناسب است.

جدول ۳ (ترجمه جاهای خالی)

۱	فَطَّعَ أَنْدَبْرَاءِ شَمَا	فَتَجَاهَتْكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ
۲	بِسُوئِي سَمَا نُورِي رُونْسْكُر	وَأَنْزَلَنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
۳	فَطَّعَا حَقَّ از سُوي بِرُورُدَگَارَت	فَتَجَاهَتْكُمْ الْحَقُّ مِنْ زَيْنَكُ (۱۴۰۰)
۴	فَطَّعَ آنْدَبْرَاءِ آنْ هَا از خُودْسَان	فَتَجَاهَتْ جَاهَنَّمْ بِسُولْ بِشَهْمَ
۵	فَطَّعَا خَدا دِبُورُدَگَارَتْ صَهَاسَتْ بِسِي	إِلَى اللَّهِ يُعِي وَرِلَكُمْ قَاتِلَيْهِمْ (۱۴۰۰)

این تمرین، برای اولین بار به این صورت آمده است که دانشآموز با تطبیق معنای عبارت قرآنی و معنای داده شده، معنای کلمه‌ها و قسمت‌های ترجمه شده را می‌باید، و کلمات ترجمه نشده را تشخیص می‌دهد و معنای آن‌ها را در جای خالی می‌نویسد. دانشآموزان با انجام دادن این تمرین، ضمن مرور معنای کلمات، نمونه‌ای از ترجمه‌ی ساده و در عین حال کلمه به کلمه را به‌طور آسان تجربه می‌کنند. مثلاً به عبارت چهارم «لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ» توجه کنید. ممکن بود دانشآموز بدون آموختن آنچه تاکنون بیان شده است و فقط با دانستن معنای لغات، چنین ترجمه کند: «قطعاً آمد آن‌ها پیامبر از آن‌ها» ولی اکنون با «قطعاً آمد برای آن‌ها ... از خودشان» آشنایی شود که با نوشتن معنای «رسول»، جمله را کامل می‌کند.

برخی نکات درباره‌ی این تمرین به شرح زیر است:

۱- کلمه‌های جا افتاده در این تمرین، به ترتیب عبارت‌انداز: از سوی خدا، و نازل کردیم، آمد برای تو، پیامبری، پوردگارمن، بپرستید او را.

۲- در عبارت سوم دانشآموز ممکن است « جاءَهُمْ » را « آمد تو » یا طبق آنچه قبلًا فراگرفته است، « آمد تو را » معنا کند. از دانشآموزان بپرسید که « آمد تو را » یعنی چه. مسلماً خواهند گفت که یعنی « آمد برای تو ». به این ترتیب، معنای بهتر و روان‌تر به دست می‌آید. مشابه این معنا در عبارت چهارم وجود دارد که « جاءَهُمْ » به صورت « آمد برای آن‌ها » معنا شده است.

جدول ۴ (جمع مؤنث سالم)

معنی	جمع	معنی	معنی
بهشت‌ها	بهشت	جهنم	جهنمه
	جهنمات		جهنه
		جهمه	جهمه
		جهنه	جهنه

در این تمرین، از دانشآموزان انتظار داریم کلماتی را که طبق این قاعده (جمع مؤنث سالم) جمع بسته می‌شوند، بشناسند. مثلاً بتوانند تشخیص دهنده که « صالحات » جمع « صالحَة » یا « صالحَة » مفرد « صالحَات » است. بنابراین آموزش قواعد ظرفیت و کامل‌تر به آن‌ها — مثلاً این که به‌طور کلی چه کلماتی را می‌توان این‌گونه جمع بست یا ... — ضرورتی ندارد.

جدول ۳ (ترجمه جاهای خالی)

۱	فَطَّعًا أَنْدَ بِرَأْيِ شَمَا	فَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ
۲	بِسُوئِي سَمَا نُورِي رُونَسْكِر	وَأَنْزَلَنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
۳	فَطَّعًا حقَّ از سُوي بِرُورُدَگَارَت	فَقَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ (۱۷)
۴	فَطَّعًا آنْدَ بِرَأْيِ آنْهَا از خُودَشَان	وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مِنْ يَوْمِنْ شَهْمَ
۵	فَطَّعًا خَدا دِرُورُدَگَارَشَامَاتِسِي	إِلَى اللَّهِ يُعِي وَلَقَدْ كُمْ قَائِشِيدَه (۱۸، ۱۹)

این تمرین، برای اولین بار به این صورت آمده است که دانشآموز با تطبیق معنای عبارت قرآنی و معنای داده شده، معنای کلمه‌ها و قسمت‌های ترجمه شده را می‌باید، و کلمات ترجمه نشده را تشخیص می‌دهد و معنای آن‌ها را در جای خالی می‌نویسد. دانشآموزان با انجام دادن این تمرین، ضمن مرور معنای کلمات، نمونه‌ای از ترجمه‌ی ساده و در عین حال کلمه به کلمه را به‌طور آسان تجربه می‌کنند. مثلاً به عبارت چهارم «لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ» توجه کنید. ممکن بود دانشآموز بدون آموختن آنچه تاکنون بیان شده است و فقط با دانستن معنای لغات، چنین ترجمه کند: «قطعاً آمد آن‌ها پیامبر از آن‌ها» ولی اکنون با «قطعاً آمد برای آن‌ها ... از خودشان» آشنایی شود که با نوشتن معنای «رسول»، جمله را کامل می‌کند.

برخی نکات درباره‌ی این تمرین به شرح زیر است:

۱- کلمه‌های جا افتاده در این تمرین، به ترتیب عبارت‌انداز: از سوی خدا، و نازل کردیم، آمد برای تو، پیامبری، پروردگارمن، بپرستید او را.

۲- در عبارت سوم دانشآموز ممکن است « جاءَكَ » را « آمد تو » یا طبق آنچه قبلًا فراگرفته است، « آمد تو را » معنا کند. از دانشآموزان بپرسید که « آمد تو را » یعنی چه. مسلماً خواهند گفت که یعنی « آمد برای تو ». به این ترتیب، معنای بهتر و روان‌تر به دست می‌آید. مشابه این معنا در عبارت چهارم وجود دارد که « جاءَهُمْ » به صورت « آمد برای آن‌ها » معنا شده است.

جدول ۴ (جمع مؤنث سالم)

معنی	جمع	معنی	معنی
بهشت‌ها	بهشت	جهنم	جهنمه
	جهنمات		جهنه
		جهمه	جهمه
		جهنه	جهنه

در این تمرین، از دانشآموزان انتظار داریم کلماتی را که طبق این قاعده (جمع مؤنث سالم) جمع بسته می‌شوند، بشناسند. مثلاً بتوانند تشخیص دهنده که « صالحات » جمع « صالحَة » یا « صالحَة » مفرد « صالحَات » است. بنابراین آموزش قواعد ظرفیت و کامل‌تر به آن‌ها — مثلاً این که به‌طور کلی چه کلماتی را می‌توان این‌گونه جمع بست یا ... — ضرورتی ندارد.

پرسش برای گفت و گو و پژوهش

- ۱- چرا کنعان به حضرت نوح (ع) ایمان نیاورد؟
- ۲- سرنوشت فرزندان دیگر حضرت نوح چه شد؟
- ۳- داستان حضرت نوح در چه سوره‌هایی از قرآن آمده است؟
- ۴- برخی از اشعاری را که درباره‌ی حضرت نوح و کنعان آمده است، گردآوری کنید.
- ۵- چه حیواناتی سوار کشته حضرت نوح شدند؟

انس با قرآن در خانه

الف- آئند درس را برای اعضای خانواده خود جند بار با دقت بخوانید.
ب- آنکه و عبارات قرآنی را برای ترجمه کنید.

۱- إِنَّا أَنزَلْنَا نُوحًا إِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رَّحْمَةً

۲- أَنَّ أَنْذِنَ فَوْنَاكَ

۳- مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ عَذَابُ أَنَّبِي

۴- قَالَ رَبُّهُمْ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۵- أَوْ اغْتَلُوا اللَّهَ

۶- تَقْبِلُكُمْ مِّنْ دُونِكُمْ

۷- قَالَ زَيْبٌ إِنِّي نَفْعَلُ مُؤْمِنًا لَّمَّا زُوَّجَنَا

۸- قَدْ جَاءَكُمْ مِّنَ الْأَنْبَوْرِ وَ كِتَابٌ مُّبِينٌ

* زیب = زیب، ای پروردگار، پروردگار

روش بررسی تکلیف انس با قرآن در خانه(قسمت ب)

همان طور که در درس‌های قبل نیز گفته شده است، پرسش از بخش مفاهیم براساس حل تکلیف انس با قرآن در خانه انجام می‌شود. از یکی از دانش‌آموزان بخواهید جمله‌ی اول و ترجمه‌ی آن را که قبل‌اً نوشته است، بخواند تا در صورت غلط بودن تصحیح شود. می‌توان از دانش‌آموزان

درباره‌ی کلمه‌ها و ترکیب‌های به کار رفته در این عبارت یا سایر ترکیب‌ها و مفاهیم این درس، به طور شفاهی سوال کرد تا پرسش کامل شود. این روش تا پایان عبارت‌های انس با قرآن در خانه ادامه می‌یابد. در زیر توضیحات و نکاتی درباره‌ی این عبارت‌ها آمده است. به آن‌ها توجه کنید.

۱- **إِنَا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ**: قطعاً ما فرستادیم نوح را به سوی قومش. ممکن است

دانشآموzan کلمه‌ی «ما» را نویسند، نوشتن این کلمه اشکالی ندارد ولی برای آن‌ها توضیح می‌دهیم که خوب است نوشته شود تا معنای ترکیب‌هایی مانند «إنّا» به خوبی روشن شود. به حرف «را» پس از نوح و ترجمه‌ی ضمیر «له» به صورت «ش» توجه کنید. اگر دانشآموzan بنویسند «قوم او» غلط محسوب نمی‌شود ولی برای آن‌ها توضیح می‌دهیم که در این گونه موارد، بهتر است « القوم» معنا کنیم؛ چون جمله‌ی «قطعاً ما فرستادیم حضرت نوح را به سوی قوم او» ابهام دارد.

۲- **أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ**: که هشدار ده قومت را. دانشآموzan با ترجمه‌ی کلمه به کلمه

(تحت‌اللفظی) به همین معنا دست می‌یابند. آن‌چه در این مرحله اهمیت دارد، جلب توجه دانشآموzan به زمان افعال و تفاوت آن‌ها با هم است. در این باره برای دانشآموzan توضیح دهید که مثلاً، «هشدار ده» فعل امر است، در این مرحله ساخت و صیغه‌ی افعال در زبان عربی را توضیح ندهید. آن‌چه اهمیت دارد، جلب توجه دانشآموzan به تفاوت زمان افعال در زبان فارسی است. مثلاً باید تشخیص دهند که «هشدار ده» با «هشدار می‌دهی» و «هشدار دادی» متفاوت است؛ بدون این که معادل هریک از این‌ها را در قرآن یا زبان عربی بشناسند. در این مرحله، آنچه از دانشآموzan خواسته می‌شود این است که آن‌ها فقط معنای یک لغت را بدانند، مثلاً «أنذر»، یعنی «هشدار ده».

۳- **مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ**: قبل از این که باید ایشان را (برای ایشان) عذابی

دردنگ. «من قبّل» به صورت «قبل از» و بقیه‌ی کلمات هم تحت‌اللفظی معنا می‌شوند. نکته‌ی قابل توجه این است که در زبان عربی یا قرآن کریم، ضمیر «هم» مفعول به فعل، «يأتی» است اما در فارسی معمولاً آن را به صورت «باید ایشان را» معنا نمی‌کنیم بلکه به صورت مفعول با واسطه (متهم فعل)، یعنی «برای ایشان»، معنا می‌شود. منظور این است: «پیش از این که عذاب دردنگ به ایشان برسد». این مفهوم از همان ترجمه‌ی تحت‌اللفظی به دست می‌آید. در صورت نیاز، می‌توان برای دانشآموzan، پیشتر توضیح داد تا معنای ترجمه‌ی تحت‌اللفظی را به خوبی بفهمند.

۴- **قَالَ يَا قَوْمَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ**: گفت ای قوم من! قطعاً من برای شما هشدار دهنده‌ای

آشکارم. عبارت به طور تحت‌اللفظی معنا می‌شود و مشکل خاصی ندارد. فقط باید به ترجمه‌ی «قوم» و نیز آخر جمله که فعل ربطی «هستم» می‌آید، توجه کرد. منظور از «نذیر مُبین» این است که «من به

وضوح و آشکارا هشدار دهنده‌ی شما هستم».

۵- آنِ اغْبُدُوا اللَّهَ:

این که عبادت کنید خدا را. توجه دارید که کلمه‌ی اول همان «آن» است که برای اتصال به حرف ساکن پس از خودش کسره گرفته است. ممکن است دانش‌آموزان توانانتر، در عبارت‌های کوتاه، فعل را در آخر جمله بیاورند (این که خدا را عبادت کنید). در این صورت آن‌ها را تشویق می‌کنیم و می‌گوییم این کار بهتر و صحیح‌تر است ولی حالت اول نیز کاملاً مورد قبول است. توجه داشته باشید که در مراحل اولیه‌ی آموزش مفاهیم، لازم نیست به دانش‌آموزان تذکر دهید که بهتر است فعل را در آخر جمله بیاورند. آنان به فراخور توانایی خود در زبان فارسی به تدریج و خود به خود این کار را انجام خواهند داد.

۶- يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ:

می‌آمرزد برای شما از گناهاتان. ممکن است شما بگویید: «می‌آمرزد گناهان شما را». این ترجمه نیز صحیح است اما چون دانش‌آموزان عبارت‌هارا تحت‌اللفظی معنا می‌کنند، خواهند گفت: «می‌آمرزد برای شما ...»؛ که اتفاقاً با توجه به ادامه‌ی عبارت، می‌تواند صحیح‌تر باشد. در صورتی که ترجمه‌ی عبارت به توضیح نیاز داشته باشد، می‌توانید با پرسیدن از دانش‌آموزان، به مفهوم روشن‌تر عبارت (می‌آمرزد گناهان شما را) برسید.

همان‌طور که می‌دانید، حرف «من» در زبان عربی چند معنا دارد؛ گاهی به معنای «بعضی از» است؛ در این صورت، معنای عبارت بالا می‌شود: «بعضی از گناهان شما را می‌آمرزد» و گاهی نیز «زاده» یا «مزیده» است که در این صورت، بر معنای جمله تأکید می‌کند ولی در ترجمه تأثیر خاصی ندارد و به صورت «گناهان شما را می‌آمرزد» معنا می‌شود و در اصطلاح، به «من» یا معنای اول «من تبعیضیه» می‌گویند. مطلب اخیر برای آشنایی بیشتر دیگران محترم ارائه شد و بدیهی است که بیان آن برای دانش‌آموزان نیازی نیست.

۷- قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمَى لَيْلًا وَ نَهَارًا :

گفت ای پروردگار من (پروردگار) قطعاً من فراخواندم قوم (قوم خود) را شب و روز. عبارت به صورت ترجمه‌ی تحت‌اللفظی به راحتی و به روشنی معنا می‌شود. گفتنی است که «رَبِّ» در اینجا مناداست و در واقع، «یا رَبِّی» بوده است. حرف ندا (یا) گاهی حذف می‌شود و ضمیر «ی» برای تلفظ ساده‌تر به صورت کسره در آخر کلمه‌ی (رَبِّ) می‌آید.

۸- قَدْ جَاءَ كُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كِتَابٌ مُبِينٌ :

قطعاً آمد برای شما از سوی خدا نور و کتابی آشکار. « جاء » همان‌طور که در جدول کلمات آمده است، گاهی «آمد» و گاهی «آمد برای» معنا می‌شود. در این‌جا، معنای دوم مناسب‌تر و روشن‌تر است.